

Som det vil forstaaes, vakte denne Sag betydelig Opsigt, da den kom frem, og den gav ogsaa Anledning til en Slags Undersøgelse. Den blev overgivet til Politiet, og Direktør Larsen blev stævnet for at give Forklaring for Politidirektøren. Et Blad henvendte sig i den Anledning til Direktør Larsen og spurgte ham, hvilke Oplysninger han havde givet Politidirektøren. Der førtes da følgende Samtale. Vedkommende Journalist spørger: Har De opgivet overfor Politiet, hvorledes De mente Dem i Stand til at skaffe Ridderkors? Og herpaa svarer Direktør Larsen: Ja, jeg var nødt til at give disse Oplysninger, men fra Politiet komme disse Oplysninger aldrig ud. Politiet har sluttet Undersøgelsen og sendt Beretningen til Justitsministeriet, og dermed er denne Sag ude af Verden. Det viste sig ogsaa at være rigtigt, den er, saa vidt jeg ved, aldrig kommen ud. Sagen blev overgivet til Assessor Olrik, som havde den et Par Dage, og fra ham gik den, efter hvad der forlyder, til Justitsministeriet, og jeg har i alt Fald ikke hørt, hvad Justitsministeriet har besluttet angaaende denne Sag. Det gaar med den som med andre Sager, der vedrøre de fine Folk, de blive skjulte. Vi have jo haft en ret kedelig Sædeligheds-sag, som slog nogle mindre betydelige Folk ned, men da den nærmede sig større Navne, blev den kvalt. Det lader til, at Ordener og Titler ere en Sag af lignende Art. Dem tør man ikke røre ved, og jeg skal da sige derom, at det er jo paa en vis Maade forsvarligt, da det vil være stærkt kompromitterende for de Mænd, der sidde med Titler og Dekorationer, naar det oplyses, at de have maattet købe dem.

Alligevel synes jeg, at det er en Sag, der fortjener at undersøges. Da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) rettede sit Angreb paa Alberti, og hvad der stod i Forbindelse med ham, stemplede han det som en Panama-Skandale, der for vort Lands Vedkommende svarede til en vis Forraadningsperiode i Frankrig. Ærede Medlemmer ville da ogsaa vide, at da denne Forraadningsperiode afsløredes i Frankrig, afsløredes samtidig en betydelig Ordenssvindel i samme Land; saaledes oplystes det, at Grevys Svigersøn, tror jeg, det var, handlede med Ordener. De to Ting staa i nøje Forbindelse med hinanden. Forraadningen i den øverste Ledelse havde ogsaa i Frankrig givet sig Udslag i Handel med Ordener og Titler, og utvivlsomt

er det det samme, som har gjort sig gældende her i Landet, hvor det ligeledes er blevet afsløret, at der har fundet Ordenssvindel Sted.

Hermed har jeg fremsat de Oplysninger, jeg kan give denne Sag vedrørende. Jeg skal slutte med at sige, at til Trods for, at det er en Venstreregering, hvis Navn er knyttet til disse Begivenheder, kan man ikke gøre Demokratiet ansvarligt derfor. Det har altid været det virkelig sande Demokratis Standpunkt at ville bekæmpe Ordener og Titler. Da Tauber i sin Tid talte om dette Spørgsmaal under Grundlovsdebatten i Folketinget, udtalte han, at han bekæmpede Rangsystemet, fordi det fremkaldte Forfængelighed, Kryberi og Smiger; og hvis han havde levet nu, vilde han have erfaret, at man endda kunde gaa saa vidt, at man paa rent forbryderisk Maade kan spekulere i disse menneskelige Svagheder. Jeg tror derfor, at det er et demokratisk berettiget Krav, at Ordener og Titler og hvad dermed staaer i Forbindelse, skulle afskaffes, og derfor anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til Regeringens og Tingets Velvillie.

Konseilspræsidenten og Justitsministeren (Zahle): Det højtærede Medlem, som nu satte sig, kan være ganske rolig for, hvis der, saaledes som det ærede Medlem mente, findes nogen Oplysning denne Sag vedrørende i Justitsministeriet, skulle disse Oplysninger nu blive søgte op, og der skal ikke blive dækket over nogen, som maatte have gjort sig skyldig i Ordenssvindel.

Hvad selve den foreliggende Sag angaar, blev første Gang, saa vidt jeg ved, et Forslag af principielt lignende Indhold som det, der nu foreligger, indbragt her i Tinget den 17. Januar 1872 af det daværende Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds Christen Berg. Han indbragte igen et lignende Forslag her i Tinget den 7. Oktober 1874. Først i Samlingen 1905—06 tage Socialdemokraterne denne Sag op paa et Grundlag, som i alt væsentligt er overensstemmende med det, hvorpaa afdøde Christen Berg havde udarbejdet Forslag angaaende denne Sag. Det er altsaa denne gamle Venstrefører, der først har givet disse Ideer principielt Udtryk og formet dem som Forslag i dette Ting.

Da vi drøftede denne Sag her første Gang, da Socialdemokraterne havde indbragt Forslag herom — det var i Samlingen 1905—06 —, udtalte jeg nogle Ord, som jeg fuldstændig kan henholde mig til